ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1991

Vyhlásené: 27.11.1991 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

475

PŘEDSEDNICTVO ČESKÉ NÁRODNÍ RADY

vyhlašuje úplné znění zákona České národní rady č. 108/1987 Sb., o působnosti orgánů veterinární péče České republiky, se změnami a doplňky provedenými zákonným opatřením předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb. a zákonem České národní rady č. 437/1991 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

§ 1
Orgány veterinární péče

(1) Orgány veterinární péče České republiky jsou:

a) ministerstvo zemědělství České republiky (dále jen „ministerstvo"),

b) obce a okresní úřady,

c) nákazové komise,

d) orgány veterinární správy.

(2) Orgány veterinární péče České republiky vykonávají státní správu na úseku veterinární péče podle tohoto zákona, podle zákona o veterinární péči[1]) a předpisů vydaných na jeho základě, popřípadě podle jiných obecně závazných právních předpisů upravujících povinnosti na úseku veterinární péče.

(3) Orgány veterinární péče dbají při plnění svých úkolů na vytváření podmínek pro ochranu a upevňování zdraví zvířat a pro zabezpečování zdravotní nezávadnosti a biologické hodnoty potravin živočišného původu.

§ 2
Ministerstvo

(1) Ministerstvo jako ústřední orgán státní správy na úseku veterinární péče

a) stanoví hlavní úkoly veterinární péče a vědeckotechnického rozvoje na tomto úseku a organizuje, řídí a kontroluje jejich plnění,

b) řídí výkon státní správy na úseku veterinární péče,

c) řídí orgány veterinární správy,

d) řídí specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků,

e) spolupracuje s ostatními ústředními orgány státní správy, které se podílejí na plnění úkolů veterinární péče.

(2) Ministerstvo stanoví obecně závazným právním předpisem, v kterých případech se odborné veterinární činnosti provádějí bezplatně.

Obce a okresní úřady

§ 3

Obce v dohodě s příslušným orgánem veterinární správy určují místa pro trhy určené k prodeji potravin a surovin živočišného původu (dále jen "živočišné produkty"), místa výstav, trhů, přehlídek nebo soutěží zvířat, popřípadě svodů zvířat pro jiné účely (dále jen „svody zvířat") a povolují jejich konání.

§ 4

Okresní úřady

a) vydávají obecně závazné vyhlášky o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření podle zákona o veterinární péči[2]) (dále jen „mimořádná veterinární opatření"), pokud se netýkají jen individuálně určené organizace nebo občana, a dozírají na jejich plnění,

b) rozhodují o poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat.

§ 5

zrušen

§ 6
Nákazová komise

(1) Přednosta okresního úřadu zřizuje k plnění úkolů souvisejících s ochranou proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat nákazovou komisi.[4])

(2) Za předsedu nákazové komise jmenuje přednosta okresního úřadu pracovníka okresního úřadu, za tajemníka pracovníka příslušného orgánu veterinární správy; ostatní členy komise jmenuje z řad pracovníků orgánů a organizací, jimž přísluší uskutečňovat opatření ke zdolávání a zamezení šíření nákaz a jiných hromadných onemocnění zvířat.

(3) Nákazová komise

a) projednává, koordinuje a kontroluje plnění úkolů na úseku ochrany proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat v územním obvodu svého okresního úřadu, projednává a koordinuje též návrhy opatření k rozvoji veterinární péče,

b) předkládá okresnímu úřadu návrhy na nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření,

c) řídí provádění mimořádných veterinárních opatření v územním obvodu svého okresního úřadu,

d) schvaluje pohotovostní plány ochranných a zdolávacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a ozdravovací plány ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz, hospodářsky významných jiných hromadných onemocnění a poruch reprodukce zvířat.[5])

§ 7
Ústřední nákazová komise

(1) Ústřední nákazová komise koordinuje plnění úkolů ústředních orgánů státní správy na úseku ochrany proti nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat. Vyskytne-li se nákaza nebo jiné hromadné onemocnění zvířat, které by mohlo ohrozit zdraví zvířat ve více krajích, Ústřední nákazová komise ústředně řídí přijímání a provádění mimořádných veterinárních opatření nebo je sama nařídí.

(2) Ústřední nákazovou komisi zřizuje vláda České republiky. Předsedou Ústřední nákazové komise je ministr zemědělství České republiky (dále jen „ministr").

Orgány veterinární správy

§ 8

(1) Orgány veterinární správy jsou:

a) Státní veterinární správa České republiky (dále jen „státní veterinární správa"),

b) okresní veterinární správy pro územní obvody okresních úřadů,

c) městská veterinární správa pro území hlavního města Prahy a městské veterinární správy pro územní obvody statutárních měst (dále jen „městské veterinární správy"),

d) Ústav pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv (dále jen „ústav").

(2) Ministerstvo může obecně závazným právním předpisem stanovit jinou územní působnost okresních nebo městských veterinárních správ.

(3) Státní veterinární správa, okresní a městské veterinární správy jsou orgány státní správy.

(4) Státní veterinární správa je podřízena ministerstvu. V jejím čele je ústřední ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr; v čele okresních a městských veterinárních správ a ústavu jsou ředitelé, které jmenuje a odvolává ústřední ředitel.

(5) Státní veterinární správa, okresní a městské veterinární správy a ústav jsou rozpočtovými organizacemi.

§ 8a

Ústav

a) vykonává veterinární dozor nad výrobou veterinárních léčiv a přípravků, nejde-li o výrobu v organizacích v působnosti ministerstva zdravotnictví České republiky,

b) dává souhlas ke schválení ověřování, výroby, dovozu a uvádění do oběhu veterinárních léčiv a přípravků, které podléhají schválení podle zvláštních předpisů,[13]) a povoluje v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České republiky ověřování, výrobu, dovoz a uvádění do oběhu ostatních veterinárních léčiv a přípravků,

c) vykonává odbornou kontrolu vyráběných a dovážených veterinárních léčiv a přípravků, pokud nejde o působnost kontrolních orgánů podle zvláštních předpisů;[13]) při veterinárním dozoru jsou využívány pouze autorizované výsledky laboratorních vyšetření.

§ 9

(1) Okresní nebo městská veterinární správa

a) vykonává veterinární dozor podle zákona o veterinární péči,[6]) vydává závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin a kontroluje jejich plnění,

b) rozhoduje o nařízení a skončení mimořádných veterinárních opatření, jimiž se ukládají povinnosti individuálně určené organizaci nebo občanovi, a dozírá na jejich plnění,

c) sleduje výskyt synantropních a divokých zvířat a činí opatření k ochraně zdraví lidí, zejména před nákazami a k ochraně životního prostředí,

d) oznamuje na základě výsledků předběžného vyšetření zvířat výskyt velmi nebezpečné nebo nebezpečné nákazy zvířat státní veterinární správě, příslušnému okresnímu úřadu a příslušnému útvaru policie, výskyt nemoci přenosné ze zvířat na člověka též okresnímu hygienikovi, a činí opatření nezbytná ke zdolání a k zamezení šíření nákazy zvířat,

e) vydává závazné posudky, které musejí být podle zákona o veterinární péči vyžádány v územním, stavebním a kolaudačním řízení a k návrhům podnikových technických norem,[7])

f) uděluje vystavením veterinárního osvědčení souhlas k přemísťování zvířat,

g) vydává veterinární osvědčení pro přepravu živočišných produktů,

h) vykonává veterinární kontrolu a vydává veterinární osvědčení podle zákona o veterinární péči při dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,[8])

i) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, pokud se svodu zúčastní pouze zvířata z územního obvodu v její působnosti,

j) provádí prohlídky jatečných zvířat a masa a veterinární vyšetření dalších živočišných produktů a rozhoduje o jejich použitelnosti,[9])

k) určuje v případech stanovených zákonem o veterinární péči[10]) podmínky pro použití krmiv,

l) vydává právnickým a fyzickým osobám, které chovají zvířata, pokyny pro vypracování pohotovostních plánů ochranných a zdolávacích opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a pro zpracování ozdravovacích plánů ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz a jiných hromadných onemocnění,

m) vydává právnickým a fyzickým osobám, které vyrábějí, zpracovávají, ošetřují, skladují nebo přepravují živočišné produkty, pokyny pro vypracování pohotovostních plánů veterinárních hygienických opatření pro případ výskytu velmi nebezpečných nákaz zvířat a pro vypracování programů hygienických a sanitačních opatření,

n) vydává právnickým a fyzickým osobám povolení k výkonu odborných veterinárních činností podle zákona o veterinární péči; před vydáním povolení fyzické osobě si vyžádá vyjádření příslušné stavovské organizace,

o) vydává právnickým a fyzickým osobám povolení k zužitkování a neškodnému odstraňování odpadů živočišného původu podle zákona o veterinární péči,

p) projednává přestupky na úseku veterinární péče a ukládá právnickým a fyzickým osobám pokuty podle zákona o veterinární péči,

r) vydává osvědčení o splnění podmínek pro výrobu, zpracování, ošetřování, skladování a přepravu živočišných produktů podle zákona o veterinární péči.

(2) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, nařídí okresní nebo městská veterinární správa i taková mimořádná veterinární opatření, o nichž jinak rozhodují okresní úřady. O těchto opatřeních neprodleně informuje příslušný okresní úřad, který je potvrdí, popřípadě změní anebo zruší.

(3) Okresní a městské veterinární správy vykonávají odborné veterinární činnosti pouze za účelem výkonu státní správy.

§ 9a

(1) Okresní nebo městská veterinární správa, příslušná podle místa bydliště fyzické osoby nebo sídla právnické osoby, udělí povolení k výkonu odborných veterinárních činností podle § 9 písm. n) tohoto zákona a určí v něm jejich rozsah, popřípadě územní působnost, jestliže

a) odborné veterinární činnosti budou vykonávány osobou odborně způsobilou,[14])

b) zařízení, přístroje, protinákazová a jiná hygienická opatření odpovídají rozsahu odborných veterinárních činností o jejichž povolení se žádá.

(2) Návrh na udělení povolení musí obsahovat jméno a příjmení, místo výkonu činnosti a bydliště, jde-li o osobu fyzickou nebo sídlo a označení právní formy podnikání, jde-li o osobu právnickou.

(3) Povolení může orgán veterinární správy příslušný podle § 9 písm. n) tohoto zákona změnit nebo odejmout, jestliže se změnily nebo pominuly podmínky, za nichž bylo uděleno.

§ 10

Státní veterinární správa

a) řídí okresní a městské veterinární správy,

b) určuje nezbytný rozsah odborným činností vykonávaných specializovanými organizacemi státní veterinární služby (§ 11), usměrňuje a sjednocuje jejich provádění v souladu s nejnovějšími poznatky vědy a techniky a kontroluje jejich provádění,

c) vykonává veterinární dozor podle zákona o veterinární péči,[6]) vydává v případech, v kterých si to vyhradí, závazné pokyny k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin a kontroluje jejich plnění,

d) vydává veterinární povolení pro dovoz, průvoz a vývoz zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

e) vydává závazné posudky vyžádané podle zákona o veterinární péči,[7]) pokud jejich vydání nepřísluší okresním nebo městským veterinárním správám; může si vyhradit vydávání závazných posudků i v případech, které jinak patří do působnosti okresních nebo městských veterinárních správ,

f) určuje veterinární podmínky, za nichž lze povolit konání svodu zvířat, jestliže určení těchto podmínek nepřísluší okresní nebo městské veterinární správě,

g) předkládá ministerstvu návrhy ozdravovacích programů ke zdolání stanovených nebezpečných nákaz a jiných hromadných onemocnění,

h) dává souhlas k ověřování, výrobě, dovozu a uvádění do oběhu dosud nepoužívaných krmiv z hlediska jejich zdravotní nezávadnosti.

§ 11
Specializované organizace státní veterinární služby

Ministr zřizuje specializované organizace k poskytování zvláštních veterinárních činností a služeb, zejména k provádění veterinární laboratorní a klinické diagnostiky, veterinární léčebné nebo asanační činnosti, k výrobě nebo kontrole veterinárních léčiv a přípravků, popřípadě pro zásobování těmito léčivy a přípravky, jakož i organizace určené pro specializační přípravu veterinárních lékařů a jiné formy dalšího vzdělávání veterinárních pracovníků.

ČÁST DRUHÁ
Přestupky

§ 11a

(1) Přestupku na úseku veterinární péče se dopustí ten, kdo

a) ztěžuje nebo maří výkon veterinárního dozoru nebo neprovede v určené lhůtě závazný pokyn orgánů veterinární správy k odstranění zjištěných nedostatků,

b) poruší povinnost stanovenou zákonem o veterinární péči[1]) a předpisy vydanými na jeho základě nebo jinými obecně závaznými právními předpisy upravujícími povinnosti na úseku veterinární péče k ochraně zdraví zvířat, předcházení nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a jejich zdolávání, k zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, krmiv anebo k dovozu, průvozu a vývozu zvířat, živočišných produktů a krmiv, jakož i předmětů, které mohou být nositeli původců nákaz,

c) poruší povinnost vyplývající pro něj z mimořádných veterinárních opatření.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b) lze uložit pokutu do 5000 Kčs a za přestupek podle odstavce 1 písm. c) a za opětovné spáchání přestupku uvedeného v odstavci 1 písm. a) nebo b) pokutu do 10 000 Kčs.

(3) Přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo b) byl spáchán opětovně, dopustí-li se ho občan, kterému byla v posledním roce za jednání podle odstavce 1 písm. a) nebo b) uložena pokuta pravomocným rozhodnutím o přestupku.

§ 11b

Pracovníci orgánu veterinární správy pověření výkonem dozoru mohou za přestupky na úseku veterinární péče, které zjistili při plnění svých úkolů, ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení.[15])

§ 11c

Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, platí o přestupcích a jejich projednání obecné předpisy.[16])

ČÁST TŘETÍ
Společná a závěrečná ustanovení

§ 12

Orgány veterinární správy vzájemně spolupracují s orgány hygienické služby, zejména si poskytují informace o výskytu nemocí přenosných ze zvířat na člověka a naopak, o ochraně před nimi a o zabezpečení zdravotní nezávadnosti živočišných produktů, či dalších skutečnostech, které mají význam v péči o zdraví lidí a při vytváření zdravých životních podmínek.

§ 13

(1) Orgány veterinární péče České republiky spolupracují s orgány veterinární péče Slovenské republiky, zejména při přijímání a provádění zásadních opatření k předcházení velmi nebezpečným a nebezpečným nákazám a jiným hromadným onemocněním zvířat a při jejich výskytu, při zabezpečování zdravotní nezávadnosti živočišných produktů a krmiv a při veterinární ochraně státního území.

(2) Závazné posudky a veterinární osvědčení vydané orgány veterinární péče Slovenské republiky v rámci jejich působnosti platí i v České republice.

§ 14

Výnos pokut uložených podle zákona o veterinární péči je příjmem státního rozpočtu České republiky.

§ 15

Obecné předpisy o správním řízení se na rozhodování orgánů veterinární péče České republiky vztahují, jen jde-li o

a) poskytování podpor a náhrad k úhradě nebo zmírnění škod, popřípadě nákladů vzniklých provedením ochranných a zdolávacích opatření, jakož i škod vzniklých uhynutím zvířat v důsledku nákazy nebo jiného hromadného onemocnění zvířat,

b) vydávání závazných pokynů k odstranění zjištěných nedostatků a jejich příčin,

c) vydávání závazných posudků, které jsou podle zákona o veterinární péči samostatným správním rozhodnutím,[12])

d) ukládání pokut organizacím,

e) projednávání přestupků,

f) vydávání, změnu nebo odnětí povolení právnickým a fyzickým osobám k výkonu odborných veterinárních činností podle zákona o veterinární péči,

g) vydávání, změnu nebo odnětí povolení právnickým a fyzickým osobám k zužitkování a neškodnému odstraňování odpadů živočišného původu podle zákona o veterinární péči,

h) vydávání povolení ke konání výstav, trhů, přehlídek a soutěží zvířat a svodů zvířat (§ 3).

§ 16

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Zákonné opatření předsednictva České národní rady č. 25/1991 Sb., kterým se mění zákon č. 108/1987 Sb., nabylo účinnosti dnem 1. února 1991 a zákon České národní rady č. 437/1991 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 108/1987 Sb., nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1991. *)

Burešová v. r.

1) Zákon č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

2) § 23 zákona č. 87/1987 Sb., ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

4) § 9 odst. 2 zákona ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících.

5) § 33 zákona č. 87/1987 Sb.

13) § 20 odst. 2, § 62, § 79 odst. 4 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

6) § 22 zákona č. 87/1987 Sb., ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

7) § 24 zákona č. 87/1987 Sb.

8) § 16 zákona č. 87/1987 Sb., ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

9) § 10 a 11 zákona č. 87/1987 Sb., ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

10) § 15 odst. 2 zákona č. 87/1987 Sb.

14) § 25 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

15) § 84 zákona ČNR č. 200/1990 Sb. o přestupcích.

16) Zákon č. 200/1990 Sb.
Zákon č. 71/1976 Sb., o správním řízení (správní řád).

12) § 24 odst. 2 zákona č. 87/1987 Sb.

*) Zákonem č. 437/1991 Sb. byly zrušeny
1. vyhláška č. 113/1987 Sb., o podnikové veterinární službě,
2. s účinností pro Českou republiku ustanovení § 29, 30 a 31 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, ve znění zákona č. 239/1991 Sb.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.